

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

5^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 29 Αυγούστου 2019 με την εξής σύνθεση : Άννα Χριστοδουλάκου, Πρόεδρος, Ευαγγελία Μιχολίτση -Εισηγήτρια και Μιχαήλ Οικονόμου, Μέλη (υπ' αριθμ. 56/2019 Πράξη του Προέδρου της Α.Ε.Π.Π.).

Για να εξετάσει την από 22/7/2019 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) –Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)/ 930/23.7.2019 του προσφεύγοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία « .....», με το διακριτικό τίτλο « .....» (εφεξής «προσφεύγων»), που εδρεύει στην ....., οδός ...., νομίμως εκπροσωπούμενου.

Κατά του ..... « .....», που εδρεύει στο ..... Τ.Κ. ...., νομίμως εκπροσωπούμενου,

Κατά όρου της Διακήρυξης με αριθμό .....του ανοικτού ηλεκτρονικού διαγωνισμού για την παροχή της υπηρεσίας μεταφοράς αποβλήτων (CPV .....) για τις ανάγκες ..... « .....», που υπάγεται στη .....της ..... του ...., με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα οικονομική προσφορά μόνο βάσει τιμής, προϋπολογιζόμενης δαπάνης 460.664,40 € πλέον ΦΠΑ και

Του πρώτου παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία « .....», που εδρεύει στην ....., οδός ....., αρ. ...., (εφεξής καλουμένου «πρώτος παρεμβαίνων»), νομίμως εκπροσωπούμενου και

Του δεύτερου παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία « .....», με διακριτικό τίτλο «.....», που εδρεύει στην

....., ... B (εφεξής καλουμένου «δεύτερος παρεμβαίνων»), νομίμως εκπροσωπούμενου.

Με την Προδικαστική Προσφυγή ο προσφεύγων επιδιώκει την ακύρωση άλλως την τροποποίηση του όρου 5.2.6. του Παραρτήματος II της διακήρυξης κατά τρόπο, ώστε να μην απαιτεί από τους υποψηφίους την προσκόμιση σχετικών εγγράφων που να αποδεικνύουν την τήρηση του προτύπου ΕΛΟΤ 12347-97.

Με τις παρεμβάσεις αμφοτεροί οι παρεμβαίνοντες επιδιώκουν την απόρριψη της υπό εξέταση προδικαστικής προσφυγής και τη διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης πράξης (δυνάμει του άρθ. 7 του ΠΔ 39/2017 και 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016) .

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Ευαγγελία Μιχολίτση.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, ο Προσφεύγων κατέβαλε εμπρόθεσμα και προσηκόντως το νόμιμο παράβολο, ύψους χιλίων διακοσίων ογδόντα έξι ευρώ και τριάντα τριών λεπτών (1.286,33 €) σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 1 και 2 του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 363 παρ. 1 και 2 του Ν. 4412/2016 [βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ....., αντίγραφο της απόδειξης πληρωμής του παραβόλου της Τράπεζας ..... της 22/7/2019 (αριθμός συναλλαγής .....), εκτύπωση από τη σελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων όπου το εν θέματι παράβολο φέρεται ως «δεσμευμένο»]. Επισημαίνεται ότι το παράβολο έχει υπολογισθεί επί τη βάση της προϋπολογισθείσας δαπάνης του τμήματος/είδους με α/α 3 «ΑΜΙΓΩΣ ΜΟΛΥΣΜΑΤΙΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ», για το οποίο θα υποβάλει προσφορά ο προσφεύγων κατά ρητή (υπεύθυνη) δήλωσή του εντός της ασκηθείσας προσφυγής (βλ. ΔεφΘεσ. 37/2019).

2. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή με την με αριθμό ..... διακήρυξη προκήρυξε ηλεκτρονικό διαγωνισμό για την παροχή της υπηρεσίας μεταφοράς αποβλήτων (CPV .....) για τις ανάγκες του .....« .....», που υπάγεται στη ..... της ..... του ....., με

Αριθμός απόφασης: 1047/2019

κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα οικονομική προσφορά μόνο βάσει τιμής, προϋπολογιζόμενης δαπάνης 460.664,40 € πλέον ΦΠΑ. Προκήρυξη της παρούσας σύμβασης απεστάλη με ηλεκτρονικά μέσα για δημοσίευση στις 24.06.2019 στην Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το πλήρες κείμενο της διακήρυξης καταχωρήθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ στις 26.06.2019 (ΑΔΑΜ .....) και στο ΕΣΗΔΗΣ όπου έλαβε συστημικό αριθμό .....

3. Επειδή, ο Προσφεύγων άσκησε εμπρόθεσμα την κρινόμενη Προσφυγή, υποβάλλοντάς την στο διαδικτυακό τόπο του διαγωνισμού (ΕΣΗΔΗΣ) μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» την 22.7.2019, ημέρα Δευτέρα (και κοινοποιήθηκε η προσφυγή στην ΑΕΠΠ με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο αυθημερόν) σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παρ. 1 περ. γ) του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 361 παρ. 1 περ. γ) του Ν. 4412/2016, δοθέντος ότι η διακήρυξη αναρτήθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ την 26/6/2019 και κάνοντας χρήση του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 του ΠΔ 39/2017 και της παρ. 2 του άρθρου 362 του Ν. 4412/2016.

4. Επειδή, αντίστοιχα, ο επίδικος διαγωνισμός, ως εκ του αντικειμένου του και της προϋπολογισθείσας δαπάνης του αλλά και του χρόνου εκκίνησης της διαδικασίας ανάθεσης σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν ανωτέρω, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Βιβλίου ΙV του Ν. 4412/2016. Επομένως, νομίμως φέρεται προς εξέταση η υπό κρίση προδικαστική προσφυγή στο 5ο κλιμάκιο της ΑΕΠΠ.

5. Επειδή, η Αναθέτουσα Αρχή προέβη στην προβλεπόμενη από το άρθρο 9 παρ. 1 α κοινοποίηση του ΠΔ 39/2017 της Προσφυγής, με την ανάρτηση της προσφυγής στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού την 23/7/2019.

6. Επειδή, η Αναθέτουσα Αρχή απέστειλε στην ΑΕΠΠ στις 30/7/2019 τις απόψεις της επί της Προδικαστικής Προσφυγής με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τις οποίες απέστειλε – κατόπιν και σχετικού αιτήματος της δεύτερης παρεμβαίνουσας προς την αναθέτουσα αρχή την 5/8/2019 – μέσω

Αριθμός απόφασης: 1047/2019

της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού προς όλους τους συμμετέχοντες την 23/8/2019.

7. Επειδή, την 1/8/2019 άσκησε ο πρώτος παρεμβαίνων την παρέμβασή του και την 2/8/2019 ο δεύτερος, αμφότεροι δια καταθέσεως μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού (ΕΣΗΔΗΣ). Επομένως, λαμβάνοντας υπόψη την ανάρτηση της προδικαστικής προσφυγής την 23/7/2019, οι παρεμβάσεις ασκήθηκαν εμπροθέσμως δυνάμει του άρθρου 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και των άρθρων 7 και 8 του ΠΔ 39/2017. Επισημαίνεται, δε, ότι οι παρεμβάσεις κοινοποιήθηκαν από έναν έκαστο εκ των παρεμβαινόντων αυθημερόν της ημέρας άσκησής τους με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου προς την ΑΕΠΠ. Περαιτέρω, την 23/8/2019, ο δεύτερος παρεμβαίνων υπέβαλε δια της λειτουργικότητας «επικοινωνία» υπόμνημα, το οποίο κοινοποιήθηκε στην ΑΕΠΠ με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου αυθημερόν.

8. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν.4412/2016 και το άρθρο 7 του ΠΔ 39/2017 *«Κάθε ενδιαφερόμενος, του οποίου επηρεάζονται τα συμφέροντα, δικαιούται να ασκήσει εντός αποκλειστικής προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση σε αυτόν της προσφυγής [.....] παρέμβαση ενώπιον της ΑΕΠΠ, για τη διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης πράξης, προσκομίζοντας όλα τα κρίσιμα έγγραφα που έχει στη διάθεσή του [...]»*. Σύμφωνα με την έννοια των ως άνω διατάξεων η παρέμβαση ασκείται παραδεκτώς υπέρ της διατηρήσεως της ισχύος της προσβαλλόμενης πράξης από ενδιαφερόμενο του οποίου επηρεάζονται τα συμφέροντα. Εξάλλου, για το παραδεκτό της παρέμβασης, το έννομο συμφέρον δεν απαιτείται να συντρέχει και κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης, πρέπει όμως να υφίσταται κατά τον χρόνο άσκησης της παρέμβασης και κατά τον χρόνο συζήτησης της υπόθεσης (ΣτΕ 3768/2015 2036/2011 Ολομ., 2035/2011 Ολομ., 2173/2002 Ολομ.) αφού και στην περίπτωση αυτή, τυχόν αποδοχή της υπό κρίση προσφυγής είναι βλαπτική για αυτόν (ΣτΕ 1936/2014). Εν προκειμένω, οι υπό κρίση παρεμβάσεις ασκήθηκαν υπέρ της διατηρήσεως του προσβαλλόμενου όρου της Διακήρυξης, από οικονομικούς φορείς που, αν και φέρονται κατά δήλωσή τους προτιθέμενοι να συμμετάσχουν στο εν

Αριθμός απόφασης: 1047/2019

θέματι διαγωνισμό, ωστόσο, δεν έχουν - τουλάχιστον έτι κατά δήλωση του δεύτερου παρεμβαίνοντος λόγω οίκοθεν αναστολής της διαγωνιστικής διαδικασίας – συμμετάσχει. Ειδικότερα, καταρχήν, ο πρώτος παρεμβαίνων αναφέρει προς θεμελίωση του εννόμου συμφέροντός του τα εξής «Στο διαγωνισμό αυτό προτίθεμαι να συμμετέχω νόμιμα, υποβάλλοντας νόμιμα και εμπρόθεσμα την προσφορά μου, με το φάκελο όλων των προβλεπόμενων από τη διακήρυξη εγγράφων με σκοπό να μου κατακυρωθεί το έργο» και «Νόμιμα και εμπρόθεσμα, λοιπόν, υποβάλλεται η παρούσα Παρέμβασή μου, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 Ν. 4412/2016, καθώς έχω άμεσο, ενεστώς και ίδιο έννομο συμφέρον να παρέμβω υπέρ της Αναθέτουσας Αρχής, καθώς προτίθεμαι να συμμετέχω υποβάλλοντας νόμιμα και εμπρόθεσμα την προσφορά μου στον εν λόγω διαγωνισμό και πληρώνοντας όλα τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις της διακήρυξης για την νόμιμη συμμετοχή μου». Αντιστοίχως, ο δεύτερος παρεμβαίνων, επισημαίνοντας, στο προοίμιο ότι «Δεν έχει υποβληθεί ακόμη προσφορά, λόγω αναστολής της διαδικασίας του διαγωνισμού μετά την άσκηση της προκείμενης προσφυγής (υπ' αριθ. πρωτ. 16174/23-7-2019 ανακοίνωση της αναθέτουσας Αρχής)» περαιτέρω αναφέρει ειδικώς ως προς το έννομο συμφέρον του τα κάτωθι «Η παρέμβαση αυτή ασκείται με προφανές έννομο συμφέρον από την Εταιρία μας, η οποία δραστηριοποιείται (και υπό τον προηγούμενο εταιρικό της τύπο, ως Ε.Π.Ε.) επί είκοσι (20) περίπου έτη στον τομέα της διαχείρισης ιατρικών αποβλήτων, διαθέτοντας όχι μόνον όλη την αναγκαία υποδομή (υπερσύγχρονη μονάδα επεξεργασίας αποβλήτων στην ..... , μεταφορικά και λοιπά τεχνικά μέσα, εξειδικευμένο προσωπικό κ.λπ.) αλλά και υψηλό επίπεδο οργάνωσης, εμπειρίας και τεχνογνωσίας, που παρέχουν τα απαιτούμενα εχέγγυα προς κάθε φορέα παροχής υπηρεσιών υγείας (μάλιστα δε, και προς μεγάλες νοσηλευτικές μονάδες, όπως το .....) για την άρτια, μεθοδική και οργανωμένη διαχείριση των ιατρικών τους αποβλήτων, σε όλα της τα στάδια, σύμφωνα με όλους τους κανόνες της υγειονομικής και περιβαλλοντικής νομοθεσίας, και επομένως βλάπτεται σε περίπτωση αποδοχής της προσφυγής, καθόσον επιδιώκεται μ' αυτήν η εξάλειψη στοιχειωδών - και απολύτως νόμιμων - τεχνικών απαιτήσεων και, γενικά, η

προσαρμογή των όρων της διακήρυξης με βάση τις δυνατότητες και τις επιχειρηματικές επιδιώξεις της προσφεύγουσας. Μάλιστα, λαμβανομένου υπόψη του μεγάλου οικονομικού αντικειμένου αλλά και του εξειδικευμένου και σύνθετου χαρακτήρα της προκείμενης σύμβασης, η Εταιρία μας ενδιαφέρεται, προδήλως, να συμμετάσχει στο διαγωνισμό ανταγωνιζόμενη άλλες ομοειδείς επιχειρήσεις που επίσης διαθέτουν ικανό επίπεδο τεχνικής επάρκειας, ενώ η αφαίρεση αναγκαίων προδιαγραφών που θεσπίζει η διακήρυξη (όπως ήδη επιδιώκει η προσφεύγουσα) αλλοιώνει και εξαλείφει τον ανταγωνισμό, καθώς θα επέτρεπε τη συμμετοχή οικονομικών φορέων που δεν διαθέτουν το κατάλληλο επίπεδο τεχνικής ικανότητας, όσον αφορά ιδίως τον απολύτως κρίσιμο τομέα της επεξεργασίας των αποβλήτων». Ωστόσο, δεδομένου ότι το έννομο συμφέρον του παρεμβαίνοντος δεν διαφέρει εν γένει με το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος (βλ. και Στασινόπουλος Μ., Δίκαιο των Διοικητικών Διαφορών, σελ 245), παρέπεται ότι η απαιτούμενη βλάβη του παρεμβαίνοντος θα πρέπει να συνδέεται με το διατακτικό, η δε «ζημία από την ακύρωση» δεν είναι αποφαιτική διατύπωση του «οφέλους από την ισχύ της πράξης». Περαιτέρω, ως προς τις κανονιστικές πράξεις κρίσιμη αναφορικά με τον αντικειμενικό τρόπο καθορισμού του εννόμου συμφέροντος είναι η υπαγωγή του τρίτου στο ρυθμιστικό πεδίο εφαρμογής της πράξης οπότε εν προκειμένω, λόγω μη συμμετοχής – τουλάχιστον ακόμη κατά τον κρίσιμο χρόνο – των παρεμβαίνοντων στη διαγωνιστική διαδικασία, που θα τους προσέδιδε, καταρχήν το *status* του συμμετέχοντος, και μη αυταπόδεικτης επικληθείσας και σαφώς διαφαινόμενης βλάβης από την ακύρωση του προσβαλλόμενου όρου της διακήρυξης, αμφότερες οι παρεμβάσεις κρίνονται απορριπτές άνευ εννόμου συμφέροντος. Επισημαίνεται ότι μη επαρκής κρίνεται, επίσης, η επί τη βάσει του μελλοντικού και αμφίβολου οφέλους που επικαλείται ο δεύτερος παρεμβαίνων αναφερόμενος στον διαμορφούμενο στα πλαίσια της διενέργειας ανταγωνισμό, απόπειρα θεμελίωσης εννόμου συμφέροντος, ενώ ο επικαλούμενος εμμέσως την εξάλειψη του ανταγωνισμού σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος, ισχυρισμός του εν λόγω οικονομικού φορέα και ήδη δευτέρου παρεμβαίνοντος, σε κάθε περίπτωση, ως εκ συμφέροντος τρίτου προβάλλεται απαραδέκτως (βλ. Ε. ΠΑΥΛΙΔΟΥ, Η

Αριθμός απόφασης: 1047/2019

συμμετοχή του τρίτου στη Διοικητική Δίκη, Παρέμβαση – Τριτανακοπή, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, σελ. 153 και 159).

9. Επειδή, ο Προσφεύγων στρέφεται κατά της παρ. 5.2.6 του Παραρτήματος ΙΙ ως προς την απαίτηση προσκόμισης πιστοποίησης κατά το πρότυπο ΕΛΟΤ 12347-97. Ειδικότερα υποστηρίζει τα εξής « *Ι. ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ, ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ, ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΣΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ, ΤΗΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ. ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ, ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΣΗΣ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙ. 12345-97 ΕΛΟΤ.*

Ο όρος 5.2.6 του Παραρτήματος ΙΙ της Διακήρυξης, όπου ορίζονται επί λέξει τα εξής: «Για μονάδες αποστείρωσης ο ανάδοχος ή ο κατασκευαστής του χρησιμοποιούμενου συστήματος, θα πρέπει να καταθέσει σχετικά έγγραφα που να αποδεικνύουν ότι τηρεί τα πρότυπα του ΕΛΟΤ αρ.12740/00 και 12347/97, σύμφωνα με την Κ.Υ.Α. 146163/2012», είναι ακυρωτέος, άλλος τροποποιήτέος κατά τρόπο που να παραλείπει οποιαδήποτε αναφορά στο πρότυπο ΕΛΟΤ 12347/97.

Η ΚΥΑ που προέβλεπε υποχρέωση των εγκαταστάσεων αποστείρωσης των επικίνδυνων ιατρικών αποβλήτων να εφαρμόζουν το εν λόγω πρότυπο αφορούσε μόνο στις κατά το χρόνο ισχύος της υπάρχουσες μεθόδους αποστείρωσης (υγρή και ξηρή θερμική επεξεργασία), αντικαταστάθηκε από τη με αριθμ. 146163/2012 2012 ΚΥΑ εκδόσεως των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Η προαναφερόμενη εν ισχύ ΚΥΑ με αριθμ. 146163/2012 που εφαρμόζεται σε όλες τις υφιστάμενες μεθόδους αποστείρωσης ιατρικών αποβλήτων (Ακτινοβολία - Μικροκύματα, Χημική Επεξεργασία, Υγρή και Ξηρή Θερμική Επεξεργασία) παραλείπει οποιαδήποτε αναφορά σε τυχόν υποχρέωση των εγκαταστάσεων αποστείρωσης των επικίνδυνων ιατρικών αποβλήτων να εφαρμόζουν το εν λόγω πρότυπο.

Τυχόν μη ακύρωση, άλλως, τροποποίηση του προσβαλλόμενου με την παρούσα όρου, πρακτικά σημαίνει, τη διατήρηση σε ισχύ μίας προδιαγραφής

Αριθμός απόφασης: 1047/2019

που - όπως και εκθέτουμε και αναλυτικώς κατωτέρω - όχι μόνο παραπέμπει επί της ουσίας σε ΚΥΑ καταργηθείσα αλλά έτι περαιτέρω, φαλκιδεύει την αρχή της ίσης μεταχείρισης - μη διάκρισης των υποψηφίων φορέων στο μέτρο που εμποδίζει τη συμμετοχή όσων εγκαταστάσεων δεν εφαρμόζουν τη μέθοδο της υγρής θερμικής επεξεργασίας (ήτοι τη μόνη μέθοδο στην οποία αφορά το προαναφερόμενο ΕΛΟΤ 12347/97).

Στην παρούσα ενότητα εκτείνεται συνοπτικά το προϊσχύον (υπό 1) και ισχύον (υπό 2) νομοθετικό πλαίσιο για την αποστείρωση των νοσοκομειακών αποβλήτων καθώς και οι λόγοι (υπό 3) που επιβάλλουν την ακύρωση, άλλως την τροποποίηση του προσβαλλόμενου όρου κατά τρόπο ώστε να παραλείπει την αναφορά στην υποχρέωση προσκόμισης εγγράφων που αποδεικνύουν τη συμμόρφωση με το πρότυπο ΕΛΟΤ 12347/97.

1. Προϊσχύον νομοθετικό πλαίσιο για την αποστείρωση των νοσοκομειακών αποβλήτων.

1.1. Στην παρ. 8 του άρθρου 2 της υπ' αρ' 37591/2031/2003 κοινής υπουργικής απόφασης, αναγνωρίζονταν μόνο δύο (2) μέθοδοι αποστείρωσης επικίνδυνων ιατρικών αποβλήτων και συγκεκριμένα η Υγρή και η Ξηρή Θερμική επεξεργασία. Το σύνολο των ρυθμίσεων που περιελάμβανε η προαναφερόμενη κοινή υπουργική απόφαση αφορούσε αποκλειστικώς και μόνο τις δύο (2) προαναφερόμενες μεθόδους επεξεργασίας.

1.2. Σύμφωνα με την παρ. Α1 του Παραρτήματος 3 της εν λόγω ΚΥΑ, οι διαδικασίες αποστείρωσης ακολουθούν τα προβλεπόμενα στο πρότυπο του ΕΛΟΤ 12740/2000 «Βιοτεχνολογία Εργαστήρια για Έρευνα, ανάπτυξη και αναλύσεις, καθοδήγηση για διαχείριση, απενεργοποίηση και έλεγχο αποβλήτων».

Επιπλέον, σύμφωνα με την παρ. Γ4 του προαναφερόμενου Παραρτήματος, οι φορείς λειτουργίας των εγκαταστάσεων αποστείρωσης των επικίνδυνων ιατρικών αποβλήτων είναι υποχρεωμένοι να εφαρμόζουν το Πρότυπο ΕΛΟΤ EN 12347 - 97.

1.3. Η εν λόγω ΚΥΑ καταργήθηκε ρητά από την έναρξη ισχύος της υπ' αρ. 146163/2012 κοινής υπουργικής απόφασης εκδόσεως των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Υγείας και

Αριθμός απόφασης: 1047/2019

Κοινωνικής Αλληλεγγύης θεσπίζει τα μέτρα και τους όρους για τη Διαχείριση των Αποβλήτων Υγειονομικών Μονάδων (ΦΕΚ 1537/Β/2012), ήτοι από τις 3 Μαΐου 2012.

2. Ισχύον νομοθετικό πλαίσιο για την αποστείρωση ίων νοσοκομειακών αποβλήτων.

2.01. Η υπ' αρ. 146163/2012 κοινή υπουργική απόφασης εκδόσεως Των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης θεσπίζει τα μέτρα και τους όρους για τη Διαχείριση των Αποβλήτων Υγειονομικών Μονάδων (ΦΕΚ 1537/Β/2012).

2.02. Στην προαναφερόμενη εν ισχύι ΚΥΑ αναγνωρίζονται τέσσερις (4) μέθοδοι αποστείρωσης αποβλήτων υγειονομικών μονάδων: α) η Υγρή Θερμική Επεξεργασία (Αυτόκαυστα, ΚΥΑ 146163/2012, παράρτημα Ι, Κεφάλαιο 4 «Επεξεργασία ΕΑΥΑΜ», παρ. 4.1.2.1.), β) η Ακτινοβολία-Μικροκύματα (ΚΥΑ 146163/2012, παράρτημα Ι, Κεφάλαιο 4 «Επεξεργασία ΕΑΥΑΜ», παρ. 4.1.2.2 της ΚΥΑ), γ) η Ξηρή Θερμική Επεξεργασία (ΚΥΑ 146163/2012, παράρτημα Ι, Κεφάλαιο 4 «Επεξεργασία ΕΑΥΑΜ», παρ. 4.1.2.3 της ΚΥΑ) και δ) η Χημική Επεξεργασία (ΚΥΑ 146163/2012, παράρτημα Ι, Κεφάλαιο 4 «Επεξεργασία ΕΑΥΑΜ», παρ. 4.1.2.4 της ΚΥΑ). Το σύνολο των ρυθμίσεων που περιλαμβάνει η εν λόγω κοινή υπουργική απόφαση αφορά τις τέσσερις προαναφερόμενες μεθόδους επεξεργασίας.

2.03. Σύμφωνα με την παρ. 4.3.1. του Παραρτήματος Ι της προαναφερόμενης ΚΥΑ (4.3. Επεξεργασία με Αποστείρωση) οι διαδικασίες αποστείρωσης ακολουθούν τα προβλεπόμενα στο πρότυπο του ΕΛΟΤ 12740/2000 «Βιοτεχνολογία Εργαστήρια για Έρευνα, ανάπτυξη και αναλύσεις, καθοδήγηση για διαχείριση, απενεργοποίηση και έλεγχο αποβλήτων».

Στην εν λόγω ΚΥΑ, σε αντίθεση με την προϊσχύουσα αυτής ΚΥΑ αρ' 37591/2003, ουδεμία αναφορά γίνεται σε τυχόν υποχρέωση πιστοποίησης των μονάδων αποστείρωσης με το πρότυπο ΕΛΟΤ EN 12347 - 97 «Κατηγοριοποίηση, ικανότητα καθαρισμού, ικανότητα αποστείρωσης, στεγανότητα διαρροών». Η παράλειψη μίας τέτοιας αναφοράς είναι απολύτως δικαιολογημένη από πλευράς του νομοθέτη, τη στιγμή κατά την οποία το συγκεκριμένο πρότυπο ΕΛΟΤ δεν αφορά σε όλες τις μεθόδους αποστείρωσης

Αριθμός απόφασης: 1047/2019

που περιλαμβάνονται στην εν ισχύ ΚΥΑ 146163/2012 αλλά μόνο στη μέθοδο υγρής θερμικής επεξεργασίας.

3. Επί της υποχρέωσης προσκόμισης του υπ' αρ. 12347-97 ΕΛΟΤ.

Από την πρώτη ανάγνωση της Διακήρυξης καθώς και των νομοθετικών διατάξεων που ελήφθησαν υπόψη για την έκδοσή της, προκύπτει ότι όλες οι μέθοδοι επεξεργασίας επικίνδυνων νοσοκομειακών αποβλήτων είναι καταρχήν αποδεκτές υπό την προϋπόθεση ότι συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της εν ισχύ ΚΥΑ 146163/2012.

Ωστόσο, στη Διακήρυξη περιλαμβάνεται όρος ο οποίος αποκλείει τη συμμετοχή όλων των εταιρειών επεξεργασίας υγειονομικών αποβλήτων που δεν εφαρμόζουν την υγρή μέθοδο αποστείρωσης. Ειδικότερα:

Στον όρο 5.2.6 του Παραρτήματος II της Διακήρυξης, ορίζονται επί λέξει τα εξής: «Για μονάδες αποστείρωσης ο ανάδοχος ή ο κατασκευαστής του χρησιμοποιούμενου συστήματος, θα πρέπει να καταθέσει σχετικά έγγραφα που να αποδεικνύουν ότι τηρεί τα πρότυπα του ΕΛΟΤ αρ.12740/00 και 12347/97, σύμφωνα με την Κ.Υ.Α. 146163/2012».

Ο εν λόγω όρος της Διακήρυξης είναι ακυρωτέος, άλλως τροποποιητέος κατά το μέρος που απαιτεί την υποβολή του πιστοποιητικού ΕΛΟΤ 12347-97, για τους εξής λόγους: Πρώτον, παραπέμπει επί της ουσίας σε νομοθετική διάταξη καταργηθείσα και συγκεκριμένα στην παρ. Γ4 του Παραρτήματος 3 της υπ' αρ' 37591/2003 ΚΥΑ. Δεύτερον, απαιτεί προδιαγραφή επιπρόσθετη σε σχέση με εκείνες που προβλέπονται στην ΚΥΑ 146163/2012 η οποία είναι η μόνη υπουργική απόφαση σε ισχύ αφενός, αλλά και η μόνη η οποία - ορθώς - ελήφθη υπόψη κατά την έκδοση της Διακήρυξης και η μόνη στην οποία ευθέως παραπέμπει η τελευταία στο Παράρτημα II - Ειδική Συγγραφή Υποχρεώσεων - Τεχνικές Προδιαγραφές. Τρίτον, απαιτεί πιστοποίηση η οποία αφορά αποκλειστικώς και μόνο στη μέθοδο της υγρής θερμικής επεξεργασίας, αποκλείοντας κατ' αυτόν τον τρόπο όλες τις άλλες μεθόδους επεξεργασίας αποβλήτων. Τέταρτον, δεν προβλέπει τη δυνατότητα υποβολής εναλλακτικών πιστοποιήσεων που αφορούν τις λοιπές μεθόδους αποστείρωσης».

5. Επειδή, ο Προσφεύγων δραστηριοποιείται στον οικείο επιχειρηματικό χώρο μεταφοράς και επεξεργασίας αποβλήτων, δηλώνει, δε, ότι προτίθεται να

Αριθμός απόφασης: 1047/2019

συμμετάσχει στον εν θέματι διαγωνισμό υποβάλλοντας προσφορά για το τμήμα (3) με τίτλο «ΑΜΙΓΩΣ ΜΟΛΥΣΜΑΤΙΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ».

10. Επειδή, με βάση το άρθρο 1 της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ «Η επιδίωξη αυτή, αποτελεί έκφραση τόσο της αρχής της αποτελεσματικότητας («αποτελεσματικών») ώστε να αποτρέπεται η δημιουργία πραγματικών καταστάσεων ικανών να βλάψουν τα έννομα συμφέροντα των διαγωνιζομένων, όσο και της επιταγής της ταχείας διεκπεραιώσεως («όσο το δυνατόν ταχύτερων») ώστε να μην παρακωλύεται για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο η πρόοδος τους».

11. Επειδή, στο άρθρο 1 της Οδηγίας 2007/66/ΕΚ (που τροποποιεί τις Οδηγίες 89/665/ΕΟΚ και 92/13 ΕΟΚ), με τίτλο «Πεδίο εφαρμογής και διαθεσιμότητα των διαδικασιών προσφυγής» και δη στην παρ. 3 ορίζεται ότι : «Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι διαδικασίες προσφυγής να είναι διαθέσιμες σύμφωνα με τους κανόνες που είναι δυνατό να θεσπίζουν τα κράτη μέλη τουλάχιστον σε οιοδήποτε πρόσωπο έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση και το οποίο υπέστη ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εικαζόμενη παράβαση».

12. Επειδή, στο άρθρο 6 με τίτλο «Δικαίωμα στην χρήση και απονομή Δικαιοσύνης» και δη στην παρ. 1 της ΕΣΔΑ ορίζεται ότι « Άρθρον 6.- 1. Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσή του δικασθεί δίκαια, δημόσια και εντός λογικής προθεσμίας από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, νομίμως λειτουργούντος, το οποίο θα αποφασίσει, είτε επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως, είτε επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως. Η απόφαση θα πρέπει να εκδοθεί δημόσια, η είσοδος όμως στην αίθουσα των συνεδριάσεων δύναται να απαγορευθεί ες τον τύπο και το κοινό καθ' όλη ή μέρος της διάρκειας της δίκης προς το συμφέρον της ηθικής, της δημοσίας τάξεως ή της εθνικής ασφαλείας στη δημοκρατική κοινωνία, όταν αυτό ενδείκνυται για τα συμφέροντα των ανηλίκων ή της ιδιωτικής ζωής των διαδίκων, ή από το κρινόμενο από το Δικαστήριο ως απολύτως αναγκαίου μέτρου, όταν υπό ειδικές συνθήκες η δημοσιότητα θα ηδύνατο να παραβλάψει τα συμφέροντα της δικαιοσύνης.»

13. Επειδή, το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ με τίτλο «Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου» ορίζει ότι : « *Κάθε πρόσωπο του οποίου παραβιάστηκαν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης, έχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, τηρουμένων των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.*

2. Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να δικασθεί η υπόθεσή του δίκαια, δημόσια και εντός ευλόγου προθεσμίας, από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως. Κάθε πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να συμβουλευέται δικηγόρο και να του αναθέτει την υπεράσπιση και εκπροσώπησή του.

[...].».

14. Επειδή, στο άρθρο 52 του Χάρτη Α Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ με τίτλο «Εμβέλεια των ασφαλιζόμενων δικαιωμάτων» και δη στην παρ. 1 ορίζει ότι : «*Κάθε περιορισμός στην άσκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που αναγνωρίζονται στον παρόντα Χάρτη πρέπει να προβλέπεται από το νόμο και να τηρεί το βασικό περιεχόμενο των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών. Τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, περιορισμοί επιτρέπεται να επιβάλλονται μόνον εφόσον είναι αναγκαίοι και ανταποκρίνονται πραγματικά σε στόχους γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.*

15. Επειδή, στο άρθρο 20 του Συντάγματος παρ. 1 ορίζεται ότι : «*Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει.*».

16. Επειδή, σύμφωνα με το Άρθρο 346 «Προστασία κατά την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων» προβλέπεται ότι : «*1. Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί σύμβαση των περιπτώσεων α΄ και β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 και έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της ευρωπαϊκής ή εσωτερικής νομοθεσίας, έχει δικαίωμα να προσφύγει στην Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ), σύμφωνα με τα*

Αριθμός απόφασης: 1047/2019

ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 360 και να ζητήσει προσωρινή προστασία, σύμφωνα με το άρθρο 366, ακύρωση παράνομης πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής, σύμφωνα με το άρθρο 367 ή ακύρωση σύμβασης η οποία έχει συναφθεί παράνομα, σύμφωνα με το άρθρο 368.

2. Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από απόφαση της ΑΕΠΠ επί της προδικαστικής προσφυγής του άρθρου 360, μπορεί να ασκήσει αίτηση για την αναστολή εκτέλεσης και αίτηση για την ακύρωση της απόφασής της ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων, σύμφωνα με το άρθρο 372. Δικαίωμα άσκησης των ίδιων ενδίκων βοηθημάτων έχει και η αναθέτουσα αρχή αν η ΑΕΠΠ δεχθεί την προδικαστική προσφυγή.

3. Διαφορές που προκύπτουν από την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων του παρόντος νόμου και αφορούν αξιώσεις αποζημίωσης εκδικάζονται από τα αρμόδια δικαστήρια, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 373».

17. Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 360 του Ν.4412/2016 και την παρ. 1 του άρθρου 3 του ΠΔ 39/2017 προβλέπεται ότι: «1. Κάθε ενδιαφερόμενος ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση του νόμου αυτού και έχει ή είχε υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, υποχρεούται, πριν από την υποβολή των προβλεπόμενων στον Τίτλο 3 ενδίκων βοηθημάτων, να ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ κατά της σχετικής πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής».

18.Επειδή, στο άρθρο 367 του Ν.4412/2016 ορίζεται ότι : «1. Η ΑΕΠΠ αποφαινεται αιτιολογημένα επί της βασιμότητας των προβαλλόμενων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών της προσφυγής και των ισχυρισμών της αναθέτουσας αρχής και, σε περίπτωση παρέμβασης, των ισχυρισμών του παρεμβαίνοντος και δέχεται (εν όλω ή εν μέρει) ή απορρίπτει την προσφυγή με απόφασή της, η οποία εκδίδεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την ημέρα εξέτασης της προσφυγής. 2. Επί αποδοχής προσφυγής κατά πράξης ακυρώνεται ολικώς ή μερικώς η προσβαλλόμενη πράξη, ενώ επί αποδοχής προσφυγής κατά παράλειψης, ακυρώνεται η

παράλειψη και η υπόθεση αναπέμπεται στην αναθέτουσα αρχή για να προβεί αυτή στην οφειλόμενη ενέργεια[...]».

19. Επειδή, επομένως «κατά γενική αρχή του διοικητικού δικαίου, σε περίπτωση σιωπής του νόμου, νομιμοποιείται για την άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής οποιοσδήποτε υφίσταται βλάβη των εννόμων συμφερόντων του, εκτός αν ορίζει ειδικότερα η εφαρμοστέα διάταξη, περιορίζοντας τον κύκλο των δικαιουμένων να την ασκήσουν» (βλ.ΣτΕ (Ολομ) 1374/1953 και 677/2005, Σ.Κ./ Κυβέλος, «Η ενδικοφανής προσφυγής», Εκδόσεις Σάκκουλα, 2016) μόνο στους έχοντες έννομο συμφέρον να τους ανατεθεί η σύμβαση και αποκλείοντας τρίτους (ΔΕΚ, απόφαση C-230/02, της 12/2/04, Grossmann Air κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας, ΕΑ ΣτΕ 368/2009, 4651/2006). Το, δε, έννομο συμφέρον μπορεί να είναι τόσο υλικό, με την έννοια ότι από την εκτέλεση της πράξης προκαλείται σε αυτόν κάποια αποτιμητή χρηματική βλάβη, όσο και ηθικό, όταν συνεπάγεται καταστάσεις που έχουν ηθική αξίας (βλ.Ε. Σπηλιωτόπουλος, *Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου*, τ. 2 Νομική Βιβλιοθήκη, 2015 , ΣτΕ 3167/1998).

20. Επειδή, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά, κατά την έννοια των διατάξεων του Ν. 3886/2010, η οποία δεν έχει μεταβληθεί εν προκειμένω με το παρόν νομοθετικό πλαίσιο (Ν. 4412/2016), το θεσπιζόμενο με το νόμο αυτό σύστημα παροχής έννομης προστασίας, κατά το στάδιο που προηγείται της σύναψης δημοσίων συμβάσεων, σκοπεί στην προστασία όσων ενδιαφέρονται να τους ανατεθούν οι παραπάνω συμβάσεις, έναντι της βλάβης την οποία υφίστανται ή ενδέχεται να υποστούν από την πιθανολογούμενη εκ μέρους του αναθέτοντος φορέως παράβαση των κανόνων οι οποίοι καθορίζουν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό, την διαδικασία επιλογής του αναδόχου της σύμβασης που πρόκειται να συναφθεί, καθώς και τα κριτήρια, βάσει των οποίων θα αναδειχθεί ο τελευταίος. Κατά συνέπεια, εάν ο ενδιαφερόμενος για την ανάθεση δημόσιας σύμβασης ασκήσει προδικαστική προσφυγή κατά της διακήρυξης ή τροποποιητικών της πράξεων, θα πρέπει, προκειμένου να θεωρηθεί ότι ασκεί την αίτηση αυτή με έννομο συμφέρον, να επικαλεσθεί βλάβη από όρο της διακήρυξης, ο οποίος παραβιάζει κατά την άποψή του

τους κανόνες που αφορούν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στο διαγωνισμό, την διαδικασία επιλογής του αναδόχου ή τα εφαρμοστέα για την ανάδειξή του κριτήρια, σε σημείο που να αποκλείει ή να καθιστά ουσιωδώς δυσχερή την συμμετοχή του στον διαγωνισμό (ΕΑ 16, 9/2015, 415/2014, 314/2013. 616, 472, 434/2012, 182/2011 κ.α.). Σε περίπτωση, δε, που ο αιτών τελικώς μετάσχει στο διαγωνισμό με επιφύλαξη και προσβάλλει με την Προδικαστική του Προσφυγή συγκεκριμένο όρο της διακηρύξεως, προβάλλοντας ότι ο όρος αυτός είναι παράνομος, διότι τον αποκλείει ή καθιστά ουσιωδώς δυσχερή τη συμμετοχή του στο διαγωνισμό, έχει έννομο συμφέρον για προσβολή του εν λόγω όρου, μόνον εφόσον προβάλλει ειδικούς ισχυρισμούς ότι, παρά το γεγονός ότι υπέβαλε προσφορά στο διαγωνισμό, ενδέχεται να υποστεί ζημία από τον όρο αυτό της διακηρύξεως (ΣΤΕ (Ασφ) 124/2015, ΕΑ 16/2015, 415/2014, 718, 616/2012 κά). Με βάση τα ως άνω, σε περίπτωση που κάποιος προτίθεται να στραφεί κατά όρων διακήρυξης, θεωρώντας ότι την καθιστούν πλημμελή, θα πρέπει να επικαλεσθεί και να αποδείξει τη συγκεκριμένη ζημία που υφίσταται από τον όρο τον οποίο θεωρεί μη νόμιμο και όχι σύμφωνο με τη νομοθεσία που διέπει τους διαγωνισμούς των δημοσίων συμβάσεων.

21. Επειδή το έννομο συμφέρον πρέπει να είναι άμεσο, και ατομικό /προσωπικό, με την έννοια ότι πρέπει να αφορά τον ενδιαφερόμενο προσωπικά και όχι ένα γενικό κύκλο προσώπων. Όσον αφορά τις κανονιστικές πράξεις *«η προϋπόθεση για τη συνδρομή του προσωπικού εννόμου συμφέροντος συντρέχει όταν η προσβαλλόμενη κανονιστική ρύθμιση, θίγει συγκεκριμένες ελευθερίες ή δικαιώματα του αιτούντος, τα οποία κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα και τους νόμους και των οποίων την πραγμάτωση επιδιώκει να αποκαταστήσει ο αιτών με την έκδοση της ακυρωτικής απόφασης»* (Κωνσταντίνος Β. Χιώλος, *«Το έννομο συμφέρον στην ακυρωτική δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας»*, ΔιοικΔ, 2010, τ. 4, σελ 847). Περαιτέρω, κατά τη θεωρία και νομολογία το έννομο συμφέρον θα πρέπει να είναι και άμεσο από την άποψη ότι το προβαλλόμενο προσωπικό συμφέρον πρέπει να συνδέεται αιτιωδώς με το πρόσωπο του προσφεύγοντος, χωρίς να παρεμβάλλεται συμφέρον τρίτου, και ενεστώς,

δηλαδή να είναι υπαρκτό και όχι μελλοντικό (Π. Δαγτόγλου, *Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2014*). Πρέπει, επομένως, να υπάρχει συρροή των κάτωθι : α) η προσβαλλόμενη πράξη έχει προκαλέσει βλάβη, υλική ή ηθική, και β) να υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της προσβαλλόμενης πράξης και της προσβαλλόμενης βλάβης (ΣΤΕ 7μ. 1898/2016), ήτοι μια ειδική έννομη σχέση του προσφεύγοντα με την προσβαλλόμενη πράξη (Σπ. Βλαχόπουλος, *όψεις της δικαστικής προστασίας ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας – το παράδειγμα του ν. 2522/1997 για τα δημόσια έργα, 1998, σελ 199, Δ. Ράικος, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, 2017, σελ. 745 επ.) άλλως να την υφίσταται υπό συγκεκριμένη ιδιότητα ως υποψηφίου στην οικεία διακήρυξη (ΣΤΕ 880/2016 7μ. σκ. 13, 1844/2013 7μ. σκ. 15, 2973/1989), άλλως, ως ενδιαφερομένου μεν να συμμετάσχει σ' αυτήν, αλλά αποκλεισμένου δυνάμει ρήτρας της προκηρύξεως (ΣΤΕ 4606/2012, 1982-1985, 1987/2011) και δεν αρκεί το γενικό δημόσιο ενδιαφέρον του κάθε πολίτη για την σύνομη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων (ΣΤΕ 4391/2011 7μ., 2446/1992 7μ.). Περαιτέρω, δέον είναι το έννομο συμφέρον να είναι και ενεστώς, ήτοι η βλάβη που προκαλείται στον ενδιαφερόμενο να έχει ήδη επέλθει ή να είναι βέβαιο ότι θα επέλθει κατά το χρόνο άσκησης της προσφυγής (ΣΤΕ 1442/97 ΔΔικ 1997/1136) και να υφίσταται σωρευτικά τόσο κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης, όσο και κατά την άσκηση της προσφυγής και την εξέταση αυτής (παρ. ενδεικτικά ΣΤΕ 956/95 ΔΔικ 1995/577, ΣΤΕ Ολομ. 280/96 ΔΔικ 1996/844, ΔΤΕ 416/2002λ 2239/2003, Κωνσταντίνος Β. Χιώλος, «*Το έννομο συμφέρον στην ακυρωτική δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας*», ΔιοικΔ, 2010, τ. 4, σελ 846-7). Δεν νομιμοποιείται επομένως όποιος θεμελιώνει το έννομο συμφέρον του σε μελλοντικά και αβέβαια γεγονότα, τα οποία δεν αποτελούν αναγκαία συνέπεια της ακύρωσης της πράξης (ΣΤΕ 1425/93 ΔΔικ 1994/831).*

22. Επειδή, η βλάβη, ως βασικό στοιχείο της θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος, πρέπει να προσδιορίζεται ειδικώς (ΣΤΕ 1995/2016). Οφείλει, δηλαδή, ο Προσφεύγων να επικαλείται τις δυσμενείς μεταβολές που επέρχονται σε βάρος του από την πράξη προς θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος για άσκηση προσφυγής (βλ. ΣΤΕ 3905/2004).

23. Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ανεξαρτήτως προβολής του από την αναθέτουσα αρχή ή τον παρεμβαίνοντα, το έννομο συμφέρον ελέγχεται αυτεπάγγελτως από την αρμόδια κατά περίπτωση σύνθεση εξέτασης της προσφυγής ως και από τον δικαστή (βλ. ΣΤΕ 2080/2016, 5/2006, 3078/2005, 1461/2003, κα). Εξετάζεται, δε, η ύπαρξη του εννόμου συμφέροντος με βάση τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς του Προσφεύγοντος και τα στοιχεία του φακέλου που προσκομίστηκαν (ΣΤΕ 928/2004) υπό την έννοια ότι δεν δύναται το αρμόδιο όργανο να συμπληρώσει τη θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος καθόσον το βάρος απόδειξης για την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος φέρει ο τελευταίος (ΣΤΕ 4524/2009, 3900/2006) και μόνο προαποδεικτικώς (ΣΤΕ 1898/2016, 7μελής), ήτοι στην περίπτωση της προσφυγής με την κατάθεσή της εφόσον δεν προβλέπεται από τον Ν. 4412/2016 και το οικείο κανονιστικό πλαίσιο (ΠΔ 39/2017) η συμπλήρωση της προσφυγής - και δη όσον αφορά τη θεμελίωση του παραδεκτού της άσκησής της - με υποβολή υπομνήματος.

24. Επειδή, σε κάθε περίπτωση ελέγχεται αυτεπάγγελτα η συνδρομή των ουσιαστικών κριτηρίων του εννόμου συμφέροντος με βάση το κατά πόσο από το έγγραφο της προσφυγής και τα στοιχεία του φακέλου αποδεικνύεται η ύπαρξη του εννόμου συμφέροντος. Δεν αρκεί δηλαδή ο προσφεύγων να επικαλείται την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος για άσκηση της προσφυγής αλλά απαιτείται η προσκόμιση και μάλιστα προαποδεικτικώς – ως ισχύει και στην ακυρωτική δίκη- των απαραίτητων για την απόδειξη αυτού στοιχείων (ΣΤΕ Ολομ. 4570/96, ΔΔικ 1997/673, ΣΤΕ 3664/1998, Βλαδίμηρος Δ. Μωυσίδης, «Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας», Κατ' άρθρο ερμηνεία – νομολογία, Εκδόσεις Σάκκουλα ΑΕ. 2017). Υφίσταται, περαιτέρω, στα πλαίσια της μεν ακυρωτικής δίκης προαπόδειξη του εννόμου συμφέροντος, γεγονός που δεν καθιστά θεμιτή τη μεταγενέστερη προσαγωγή αποδεικτικών στοιχείων θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος (ΣΤΕ 1393/2003) στη δε διαδικασία εξέτασης της προδικαστικής προσφυγής το έννομο συμφέρον θα πρέπει να προαποδεικνύεται με την άσκησή της.

25. Επειδή, η παράλειψη της προαπόδειξης, παράλειψη η οποία ερευνάται αυτεπάγγελτα από το αρμόδιο όργανο, ως αναγόμενη σε

Αριθμός απόφασης: 1047/2019

προϋπόθεση του παραδεκτού της υπό κρίση προσφυγής, δεν αναπληρώνεται με την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων μετά τη συζήτηση της υποθέσεως (ΣΤΕ 2274/2000). Επειδή το έννομο συμφέρον του οικονομικού φορέα, που προσφεύγει ενώπιον της ΑΕΠΠ εξειδικεύεται αυθεντικά και αποκλειστικά από τον ίδιο, εξετάζεται δε από την τελευταία ως προς την νομιμότητά του, την απόδειξή του και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του που επιβάλλουν την έννομη προστασία του, δεν είναι ανταγωνιστικό του δημοσίου συμφέροντος, δεν είναι αποδοκιμαστέο ως ιδιοτελής (πρβλ. Δημήτριος Θ. Πυργάκης, «*Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας*», Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, σελ. 17).

26. Επειδή η προαπόδειξη του εννόμου συμφέροντος δεν καθιστά δυσχερή την πρόσβαση του ενδιαφερόμενου στο δικαστήριο ή εν γένει στην προσήκουσα παροχή έννομης προστασίας (άρθρο 20 παρ. 1 του Συντ.) ούτε δημιουργεί (Δημήτριος Θ. Πυργάκης, «*Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας*», Νομική Βιβλιοθήκη, 2017) αντίθεση προς το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ (ΣΤΕ 2980/2013). Μόνη, δε, εξαίρεση στην άνω αναφερθείσα υποχρέωση προαπόδειξης είναι να προκύπτει σαφώς και άνευ ουδεμίας αμφιβολίας από τις *ad hoc* ειδικές συνθήκες ότι θίγονται τα επαγγελματικά και οικονομικά συμφέροντα του Προσφεύγοντος (ΣΤΕ 2521/2004).

27. Επειδή, σε κάθε περίπτωση, οι προβαλλόμενοι από τον Προσφεύγοντα λόγοι ακύρωσης περί υπάρξεως πλημμελειών κατά τη διοικητική διαδικασία ή περί παράβασης νόμου, όσο σοβαρές και εάν είναι οι πλημμέλειες αυτές και όσο κατάφωρη η παράβαση νόμου, δεν μπορούν να θεμελιώσουν έννομο συμφέρον για τον προσφεύγοντα, αφού άλλωστε η εξέτασή τους ανάγεται στο βάσιμο της αιτήσεως και όχι στο παραδεκτό αυτής (Δημήτριος Θ. Πυργάκης, *Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας*, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017).

28. Επειδή, το έννομο συμφέρον αφορά κάθε νομική ή πραγματική κατάσταση που αναγνωρίζεται από το δίκαιο και από την οποία ο αιτών βάσει ενός ιδιαίτερου δεσμού αντλεί ωφέλεια, η οποία θίγεται από την προσαλλόμενη πράξη ή παράλειψη (Γλυκερία Π. Σιούτη, «*Το έννομο*

*συμφέρον στην αίτηση ακύρωσης», Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, 1998, σελ 23). Ειδικότερα, όσον αφορά την προσφυγή κατά όρων διακήρυξης, ο προσφεύγων πρέπει να επικαλεσθεί άμεση βλάβη από τον όρο της διακήρυξης, ο οποίος παραβιάζει κατ' αυτόν τους κανόνες που αφορούν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στο διαγωνισμό, τη διαδικασία επιλογής του αναδόχου ή τα εφαρμοστέα για την ανάδειξη του κριτήρια, σε σημείο που να αποκλείει ή να καθιστά ουσιωδώς δυσχερή τη συμμετοχή του στον διαγωνισμό (βλ. ενδεικτικά ΕΑ ΣΤΕ 148/2016 Ολομ., ΕΑ ασφ. Μ. 415/2014, Δημήτριος Γ. Ράικος, «*Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων*», Β' έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2017, σελ. 756).*

29. Επειδή κατά την έννοια του ενωσιακού δικαίου (βλ. σχετικά άρθρο 6 ΕΣΔΑ) ως ερμηνεύεται από το ΕΔΔΑ η έννοια του «θιγόμενου» ταυτίζεται με το άτομο που βλάπτεται άμεσα από την αμφισβητούμενη πράξη ή παράλειψη (βλ. Johnston κα 18.12.1986, Prager και Oberschlick, 26.4.1995).

30. Επειδή, ως έχει παγίως κριθεί ο περιορισμός των προσώπων που δύνανται να προσφύγουν κατά μιας κανονιστικής πράξης, υπό την έννοια της θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος είναι θεμιτός και επιβεβλημένος, μη προσκρούων στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ καθόσον συνάδει στην εξασφάλιση αποτελεσματικής έννομης προστασίας κατά το προδικαστικό στάδιο, αποτρέποντας την έναρξη προπετών διαδικασιών, με παρελκυστικά κίνητρα που παρεμποδίζουν την υγιή ανταγωνισμό και την ανάπτυξη. Άλλωστε, η ενδεχόμενη βλάβη υπό την έννοια του «πιθανά» ή «εν δυνάμει» θιγόμενου απαντάται και στη νομολογία του ΕΔΔΑ, εφόσον ασφαλώς στοιχειοθετείται επαρκώς η ύπαρξη προσωπικού και υπαρκτού κινδύνου να υποστεί την βλάβη, την οποία επικαλείται με σαφήνεια (βλ. ΕΔΔΑ, Burden κατά Ηνωμένου Βασιλείου, τμήμα ευρείας σύνθεσης, 29.4.2008).

31. Επειδή το άρθρο 1 παρ. 1 της Οδηγίας 89/665 επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι παράνομες αποφάσεις των αναθετουσών αρχών να υπόκεινται στην άσκηση αποτελεσματικών και όσο το δυνατόν ταχύτερων προσφυγών (βλ. ενδεικτικά C-470/99, Universale-Bau, Συλλογή 2002, σ. I-11617, σκέψη 74 και της 19ης Ιουνίου 2003, Fritsch, Chiari & Partner, κλπ, C-410/01, Συλλογή 2003, σ. I-

6413, σκέψη 30). Ωστόσο η άρνηση αναγνώρισης εννόμου συμφέροντος για άσκηση προσφυγής σε συγκεκριμένες περιπτώσεις προφανώς δεν περιορίζει την πρακτική αποτελεσματικότητα της εν λόγω Οδηγίας αλλά σε πολλές περιπτώσεις συνάδει στην σκοπούμενη επιτάχυνση και συνακόλουθα αποτελεσματικότητα της παροχής έννομης προστασίας.

32. Επειδή στα πλαίσια της δικονομικής Οδηγίας 89/665/ΕΚ καθίσταται σαφές ότι τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να παρέχουν το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής σε οποιοδήποτε πρόσωπο επιδιώκει τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως (υπόθεση ΔΕΚ C-240/01, 19.6.03, W.Hackermuller, Συλλ. 2003, I-6319, σκέψεις 18-19) C-230/02, 12.2.04 Grossmann Air Service, σκ 26).

33. Επειδή, έχει κριθεί ότι τα κράτη μέλη δεν επιτρέπεται να εξαρτούν την ενεργητική νομιμοποίηση για την άσκηση προσφυγής κατά την προκήρυξης διαγωνισμού από προγενέστερη συμμετοχή στην διαγωνιστική διαδικασία, καθότι αυτό θα ερχόταν σε αντίθεση με τα αρθ. 1, παρ.3 και 2 παρ. 1β της Οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, αλλά και την αρχή της αναλογικότητας ΔΕΚ C-230/02, 12.02.04 Grossmann, Συλλ. 2004, σκέψη 29 και 30, C 26/03 Stadt Halle).

34. Επειδή, από τον έλεγχο του εγγράφου της προσφυγής συνάγεται ευχερώς ότι η μόνη σχετική με τη θεμελίωση εννόμου συμφέροντος αναφορά είναι η περί παρεμπόδισης συμμετοχής του στο διαγωνισμό επ' ευκαιρία του προβαλλόμενου με την προσφυγή αιτήματος αναστολής – προσωρινών μέτρων και δη κατά τρόπο γενικό και αόριστο κατά τα κατωτέρω αυτολεξεί παρατεθέντα *«Να ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης και εν γένει της διαδικασίας διενέργειας του διαγωνισμού, και να ληφθεί κάθε άλλο προσωρινό μέτρο, κατά την κρίση της ΑΕΠΠ, μέχρις ότου αυτή αποφανθεί επί της παρούσας προδικαστικής προσφυγής μας, προκειμένου να μην επιτραπεί η συνέχιση της διαγωνιστικής διαδικασίας, η οποία παρανόμως εμποδίζει τη συμμετοχή της εταιρείας μας σε αυτόν»*.

35. Επειδή, σε κάθε περίπτωση βάσει της λεκτικής διατύπωσης του άρθρου 346 και 360 του Ν. 4412/2016 *« ..... έχει ή είχε υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία ...»* το έννομο συμφέρον δύναται να θεμελιωθεί και επί τη βάσει

της ενδεχόμενης βλάβης, εφόσον, παρέχεται επαρκής τεκμηρίωση των λόγων που αποδεικνύουν με ενάργεια τον επικείμενο κίνδυνο.

36. Επειδή ο προσφεύγων αιτείται με την προσφυγή του να ακυρωθεί ο επίμαχος όρος της διακήρυξης και κάθε άλλης συναφής προγενέστερη ή μεταγενέστερη πράξη της αναθέτουσας αρχής. Σύμφωνα, ωστόσο, με τα αναφερόμενα στο σκεπτ. 27 όσο σοβαρές και εάν είναι οι πλημμέλειες που επικαλείται ο Προσφεύγων, παρέλκει η εξέτασή της βασιμότητας καθόσον προϋποθέτει την άσκηση παραδεκτής Προσφυγής.

37. Επειδή σε κάθε περίπτωση το συμφέρον του προσφεύγοντος για να είναι έννομο δεν θα πρέπει να παραβιάζει την κείμενη νομοθεσία και την καλή πίστη (ΣΤΕ Ολ. 106/1991).

38. Επειδή, ως προελέχθη, κατά την έννοια των κείμενων διατάξεων, εάν ο ενδιαφερόμενος για την ανάθεση δημόσιας σύμβασης ασκήσει προδικαστική προσφυγή και, περαιτέρω, σε περίπτωση απόρριψής της, αίτηση παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας (αίτηση αναστολής) κατά της σχετικής διακήρυξης, πρέπει, προκειμένου να θεωρηθεί ότι ασκεί αυτή με έννομο συμφέρον, να επικαλεσθεί άμεση βλάβη από όρο της διακήρυξης ο οποίος παραβιάζει, κατ' αυτόν, τους κανόνες που αφορούν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στο διαγωνισμό, τη διαδικασία επιλογής του αναδόχου ή τα εφαρμοστέα για την ανάδειξη του κριτήρια, σε σημείο που να αποκλείει ή να καθιστά ουσιωδώς δυσχερή τη συμμετοχή του στο διαγωνισμό. Συνεπώς, ως επίκληση βλάβης, στην περίπτωση αυτή, νοείται όχι η απλή επίκληση παρανομίας ή η κατά γενικό τρόπο προβολή παραβάσεως διαφόρων διατάξεων οποιουδήποτε επιπέδου, αλλά η επίκληση των συγκεκριμένων και αρκούντως εξειδικευόμενων (και τεκμηριωμένων, ενόψει των συνθηκών) στοιχείων, που αφορούν τη νομική ή πραγματική κατάσταση του συγκεκριμένου ενδιαφερόμενου, εκ των οποίων είτε αποκλείεται είτε καθίσταται υπερβολικά δυσχερής η συμμετοχή του στο διαγωνισμό είτε προδιαγράφεται (άμεσα ή έμμεσα) εις βάρος του το αποτέλεσμα του, λόγω αδυναμίας του να εκπληρώσει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις. Τέλος, η κατά τα ανωτέρω επίκληση βλάβης προς θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος προσφυγής ως και άσκησης αίτησης αναστολής κατά της διακήρυξης

Αριθμός απόφασης: 1047/2019

απαιτείται τόσο κατά την προβολή λόγων που στρέφονται κατά συγκεκριμένων όρων αυτής όσο και κατά την προβολή λόγων που πλήττουν την εν γένει νομιμότητά της (ΔεφΑθ. 466/2018, Ε.Α. ΣΤΕ 352, 353, 86/2018, 12-15/2018 Ολομ. πρβλ. ΕΑ 146-148/2016 Ολομ.), ισχύει δε και σε περίπτωση που ο αιτών μετάσχει στο διαγωνισμό με επιφύλαξη (Ε.Α. ΣΤΕ 352, 353/2018).

39. Επειδή, σε περίπτωση άσκησης προσφυγής κατά διακήρυξης, προκειμένου να θεμελιώσει έννομο συμφέρον ο Προσφεύγων πρέπει να επικαλεστεί, με την προβολή ειδικού ισχυρισμού, τη βλάβη του, η οποία στην περίπτωση μη συμμετοχής του στο διαγωνισμό πρέπει να συνίσταται στον αποκλεισμό του από την διαγωνιστική διαδικασία (βλ. και ΣΤΕ 31/2019), γεγονός που δεν έχει πράξει ο Προσφεύγων. Η, δε, επίκληση του αποκλεισμού του από την συμμετοχή στη διαγωνιστική διαδικασία προβάλλεται αορίστως, χωρίς επίκληση -πολλώ μάλλον απόδειξη - περαιτέρω στοιχείων, που καθιστούν αδύνατη τη συμμετοχή του στο διαγωνισμό, γεγονός που θα συνιστούσε θεμελίωση του εννόμου συμφέροντός του για την άσκηση της κρινόμενης Προσφυγής επί τη βάση της ενδεχόμενης βλάβης των συμφερόντων του. Εξάλλου, έχει κριθεί ότι ο αόριστος ισχυρισμός περί παρεμπόδισης της συμμετοχής του και κατά τρόπο αόριστο, δεν καθιστά σαφές ότι ο συγκεκριμένος όρος της διακήρυξης απέκλεισε τη συμμετοχή του ενώ μπορούσε να μετάσχει αυτού υποβάλλοντας προσφορά με επιφύλαξη (βλ. ΔεφΑθ. Ν133/2018).

40. Επειδή, πέραν της υπό σκέψη 34 αναφοράς, ουδεμία μνεία προς θεμελίωση καταρχήν, της δυνατότητας συμμετοχής και διεκδίκησης της επίμαχης σύμβασης, λόγω συναφούς αντικειμένου και δυνατότητας ανταπόκρισης στους εν γένει όρους και προϋποθέσεις της υπό εξέταση διακήρυξης, συμπεριλαμβανομένων των προδιαγραφών αλλά και της υποχρέωσης). Ειδικότερα, σε σχέση με τα ανωτέρω, απουσιάζει από την υπό εξέταση προσφυγή οιαδήποτε ειδική μνεία ως προς την δυνατότητα του εν θέματι οικονομικού φορέα να αναλάβει την οικεία σύμβαση και, δη, δεν δηλώνεται ότι πληροί τους λοιπούς όρους της διακήρυξης, ως είναι η τήρηση του - επίσης απαιτούμενου κατά τη διακήρυξη - προτύπου ΕΛΟΤ 12740/00,

Αριθμός απόφασης: 1047/2019

προκειμένου η άσκηση κι εξέταση της προσφυγής του να μην είναι, εν πάση περιπτώσει, αλυσιτελής. Δεν αναφέρει, έτι, αν προτίθεται να συμμετάσχει μόνος του διαθέτοντας μονάδα επεξεργασίας αποβλήτων, ποια είναι η μέθοδος επεξεργασίας αποβλήτων που χρησιμοποιείται στη μονάδα αυτή, καθώς και ποια είναι η βλάβη του από τη θέσπιση της συγκεκριμένης προδιαγραφής, ειδικότερα δε, πώς ακριβώς και για ποιο λόγο η επίμαχη προδιαγραφή προκαλεί στην εν λόγω εταιρία δυσχέρεια ή αδυναμία να συμμετάσχει στο διαγωνισμό.

41. Επειδή, κατά το μέρος που η προσφεύγουσα επικαλείται εν γένει ότι θίγονται όλες οι λοιπές εταιρίες επεξεργασίας υγειονομικών αποβλήτων που δεν εφαρμόζουν την υγρή μέθοδο αποστείρωσης οι εν θέματι ισχυρισμοί προβάλλονται απαραδέκτως εκ συμφέροντος τρίτου και σε κάθε περίπτωση δεν δύνανται να θεμελιώσουν προσωπικό και άμεσο και ενεστώς έννομο συμφέρον.

42. Επειδή, γίνεται δεκτή η εισήγηση εν συνόλω.

43. Επειδή η κρινόμενη προσφυγή της πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη ελλείψει εννόμου συμφέροντος, όπως αντιστοίχως και οι παρεμβάσεις.

44. Επειδή, και συνακόλουθα πρέπει να καταπέσει το κατατεθέν παράβολο (άρθρα 5 και 18 ΠΔ 39/2017 και 363 του Ν. 4412/2016).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει τις παρεμβάσεις.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 29 Αυγούστου 2019 κι εκδόθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 2019, στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΝΝΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΣΠΑΣΙΑ ΧΑΤΖΗΠΑΣΧΑΛΗ